

[Handelsministeren]

le, og dér mener vi, at den bør udnyttes bedst muligt.

Hr. Kaj Hansen spørger om, hvor længe regeringen vil finde sig i, at A. P. Møller ikke påbegynder udnyttelsen af olieforekomsterne i Ruth-strukturen. Dertil vil jeg sige, at da regeringen har sagt til A. P. Møller, at vi ikke kan give ham tilladelse til at bore efter olie, uden at han nyttiggør gassen enten ved at oplagre den, så den senere kan blive nyttiggjort, eller på anden måde, ja, så må vi naturligvis også acceptere, at han ikke udnytter olien, før disse betingelser er opfyldt.

Det mest realistiske vil vel være at forestille sig, at disse betingelser er opfyldt, når der kommer nogle gasledninger; og hvis man vedtager at føre gassen i land i Danmark, så kommer disse gasledninger inden for en relativt overskuelig tid. Så vil den betingelse være opfyldt, at han kan nyttiggøre gassen, så den altså ikke bliver brændt op, og så er situationen den, når de praktiske omstændigheder er til stede; at det også privatøkonomisk vil være helt uforvarligt ikke at tage olien op fra Ruth-strukturen.

Hr. Honoré stillede en række spørgsmål, hvoraf jeg nu har besvaret en række i forbindelse med besvarelse af andre ordføreres spørgsmål. Hr. Honoré spurgte derudover, hvordan det var med tyskernes ret til gassen og vores mulighed for at indtræde enten i deres rettigheder eller i det net, de får ført gassen igennem. Dér vil jeg sige, at når det drejer sig om den ledning til Emden, som tyskerne i øjeblikket får gassen fra, så har de en forkøbsret til den gas, nordmændene leverer, og denne ret kan vi ikke træde ind i. Men som jeg også sagde i mit indlæg i formiddags, er der efter vor viden så store gasforekomster i den danske del af soklen, at vi vil kunne opfylde energiplanens mål med det uden at få del i den gas, der kommer fra de nordlige felter i den norske sokkel. Det, vi derimod kan komme til at supplere denne gas med, er, hvad der findes i den sydlige del af den norske sokkel, som de ikke selv har ledningskapacitet til, og, som jeg nævnte før, måske også noget fra de tyske felter.

Så har man sagt, at når vi diskuterer spørgsmålet om at lave ledningsnet eller at lade A. P. Møller selv forhandle gassen, så har vi måske overset den mellemliggende mulighed, som flere har peget på, at den danske stat køber gassen, men ikke fører den

ind med et ledningsnet til Danmark. Jeg tror, det vil være overordentlig svært for os at forpligte os over for bevillingshaverne til løbende at aftage alt det, de producerer, hvis ikke vi selv har et ledningsnet. Men det er klart, at man stadig væk kan undersøge, hvilke alternative muligheder der er. Det vil være forholdsvist let for bevillingshaveren at finde ud af, at vi ikke har tilstrækkelige arrangementer, der sikrer denne afsætning, hvis han ønsker det. Derfor tror jeg, at den sikreste mulighed for, at den danske stat kan få gassen i Nordsøen, er, at vi selv har et fuldt udbygget ledningsnet. Det andet er efter min opfattelse betydeligt mere usikkert.

Hertil kommer altså, at jeg finder, at der er så mange andre argumenter for, at man nødvendigvis bør have et ledningsnet, og de vejer så tungt, at vi bør følge den plan, vi oprindeligt har lagt. Det eneste, der kan komme til at stille sig i vejen, skulle være, hvis man fandt, at det var ganske umuligt at have tilstrækkeligt med økonomiske midler, når man nu skal foretage den samlede afvejning af de større investeringer, men det er jo netop noget, vi vender tilbage til. Tager man sagen om naturgassen isoleret, så finder jeg, at man må fastholde de planer, der er lagt, og arbejde videre, sådan at vi kan gå i gang med forhandlingerne med A. P. Møller.

Karlskov Jensen (V):

Jeg skal gøre det ganske kort. Først vil jeg gerne på venstres vegne afvise de to dagsordensforslag. Det forslag, der er fremsat af hr. Kaj Hansen, er jo inderligt overflødigt, for så vidt som vi får den redegørelse i forvejen. Det forslag, der er fremsat af hr. Arentoft, afviser venstre, men understreger, at vi ikke dermed har givet tilslutning til noget som helst vedrørende etableringen og betalingen af en naturgasledning og i hvilken form osv.

Et par ting derudover. For det første vil jeg gerne sige, at en række af de spørgsmål, der er stillet, vil vi gerne vende tilbage til i form af samråd i energipolitisk udvalg, hvor de kan drøftes videre. Jeg hæftede mig ved, at ministeren her bekræftede, selv om det måske var pakket noget ind, at det, man tilstræbte ved at gå ind for opvarmning med naturgas i den private sektor og vel også på industriens område, var en nogenlunde ensartet energipris, og de midler, man måtte ta-